

XX.

Сърдцето в' любовта си,
 Наивно, безъ да ще,
 Ту моли, ту проклина,
 Ту плаче катъ *дѣте*.

Сърдцето въвъ скръбта си,
 Страхлива е *жена*,
 На всичко то склонява
 Безъ прѣчка ни една.

Сърдцето в' яростта си,
 Щомъ кипне отъ веднѣжъ,
 Отбѣгвай ти отъ него —
 Тогава то е *мжжж*.

— — —